

**Victor Danielsen 100 ár:**

# Deyðin ein ferð úr landi teirra sum doyggja til land teirra sum liva

Victor Danielsen var sera virkin líka til sína seinastu stund, og í tíðarskeiðinum frá 1946 til 1957 greiddi hann til prentingar umleið 4.000 blaðsíður. Hann útynti eitt lívsverk innan skaldskap, id eingin kemur upp á síðuna av. Umframt at týða Biblíuna og nógvar hundræðtals sálmar og sangir skrivaði hann tvær skaldsøgur og týddi 18 bókur. Lesið í dag restina av seinna parti av áhugaverða fyrilestrinum, Símun Absalonsen hevur havt í útvarpinum, nú hátíðarhald hevur verið hildið til minnis um Victor Danielsen, id hevði fyllt 100 ár mánadagin 28. mars.

Í tíðarskeiðinum 1946 til 1957 var Victor Danielsen ógvuliga virkin, og við bíbliu og sálmarbókini frá 1952 greiddi hann í hesum tíðarskeiði til prentingar umleið 4000 blaðsíður. Í 1952 kom Guds Fólks Sangbók í í øktari útgávu við 1125 songum. Av hesum hevði Victor yrkt 27 og umsett 870.

Hann skrivaði tvær skaldsøgur og umsetti 18 bókur umframt bíbliuna. Av umfatandi umsetingararbeiði umframt bíbliuna kunnu nevast bókur eftir John Bunyan sum t.d. »Pílagrímsferðin« og »Hin Heilagi Bardagin«, sum báðar eru stórar í vavi.

Skaldsøgan »Nei, lyftið sveik ikki« frá 1947 tyktist á ein serliga hátt at lýsa hansara kristindómsuppfatan og áskoðan á kirkju- og samkomuviðurskipti. Í hesi bók finst hann hvassliga at partianda og meinigheitspolitikk. Kristindómurin var fyrri honum fyrst og fremst ein samvitskuspurningur

um at fáa síni viðurskipti í rættlag við Gud, og samfelag teirra heilagu var fyrri Victor eitt samfelag uttan flokkakenslu.

## Vanakristindómur finst allastaðni

Hann ásatnaði, at vanakristindómur eins væl kundi grógva í frikirkjum sum í hákirkjuliga. Hann var ærligur og sjálvranssakandi, og við sínum bersøgni kom hann eisini til tíðir at rógva andróður innan fyrri ta trúðarrøslu, har hann hevði valt at kasta akker.

Alt hetta skrivliga arbeiðið avrikaði hann í eini tíð, har hann samstundis ótroyttiliga ferðaðist runt í Føroyum, fyrri at onnur kundu fáa lut í tí uppliving, id honum hevði verið fyrri í 1913.

Í 1955 var Victor eitt skifti í Íslandi. Á hesi ferð gjørdist hann óvanliga hugtíkin av skaldskapinum hjá Íslenska prestinum Hallgrími Pétursson, id livdi frá 1614 til 1674. Serliga vóru



tað passiusálmarnir ella líðingarsálmarnir, id bergtøku Victor. Hallgrím Pétursson hevði

stóra mótgongd í lívinum. Hann bleiv spítalskur og mátti av hesi orsök leggja prestastarvið niður. Sein-

astu árinu livdi hann í pínu og fátækt, misti konuna og gjørdist blindur. Seinni misti hann dóttur sína og fá ár áðrenn hann doyði brendu hús hansara í grund.

## Týddi íslenskar passiusálmarnir

Íslendingar siga um Pétursson tað sama sum danir siga um Brorson, at vanlukka og neyð stemmaðu hørpum teirra til klárari og yndisligari spæl. Kendi íslenski rithøvundurin og nobelvinnari Halldór Laxness sigur um passiusálmarnar, at teir eru tindurin í íslenskum skaldskap.

Victor fór undir at týða teir til føroyskt, men av teimum í alt 50 sálmunum rakk hann ikki longur enn til at umseta 10.

Passiusálmarnir hava eisini verið fastur táttur í páskasending útvarpsins.

Eftir at Útvarp Føroya fór undir regluligar sendingar í 1957, var røddin hjá Victor nakrar ferðir at hoyra í samband við evangeliskar fundir. Seinasta ferðin hann var at hoyra í útvarpinum, var á heysti 1960.

Hóast nógvar viknaður líkamliga, so mundi fáur grunda, at hann bert fáar vikur seinni skuldi leggja ferðastavin. Victor hevði ferðast við bóðskapinum í nærum øllum bygðum í Føroyum, og hevði enn tá gingið Kleivina á Stóru Dímun fyrri at kunngera gleðiðbóðskapin har.

## Seinastu ferð í útvarpinum

Men hendan heystardagin í 1960 røkk rødd hansara fyrri seinastu ferð ígjøgnum útvarpið út í hvønn krók í

landinum. Hóast Victor var ein maður við stórarí vitan og gløggsýgni, so var hann til tað seinasta óvanliga einfaldur í sínari kristniðboðan.

Soleiðis ljóðar endin á hesi talu, sum vit eisini kunnu kalla hansara seinasta heilsan til landsmenn sínar:

»Nú gevist eg skjótt at tala. Men hvørji tit so eru, og hvussu tykkara viðurskipti í verðini eru, annaðhvørt tit eru rík ella fátæk, klók ella ikki, lærd ella ikki, annaðhvørt tit eru ónd ella góð, sum verðin roknar, fallin ella standandi – um eg skal málbera meg – hoyrið meg øll: Tit mugu koma til Jesus! Einki má forða tykkum í tí!

Mangt hjarta verður nú bleytt – einkiivist eg tí – og leitar sær lívd undir hini ævigu náði. Hon er ikki uppi enn, sum orðið sigur – hon er nýggj hvønn morgun. Um tú ert vikin burt av leiðini og hevur spottað Jesus, ja, stórliga spottað Hann. Kom til Jesus! Øll synd og spottan verður tær fyrigivin.

Byrja nú rætt! Tak móti Jesus! Tað er ikki so, at tú mást betra teg fyrst og gera teg verdigan til náðina.

Eg minnst, hvat hin stóri gudsmáðurin Tersteegen, sum livdi í Týsklandi 300 ár herfyri, skivur um hetta: »Byrjanin av sæluvegnum er eitt stíg: Úr fortaping og inn í frelsu«. Skammast ikki við Jesus! Ver til reiðar at kennast við Jesus! Leita ikki eftir tí, sum verðin roknar stórt! Tað er Gudi ein andstygd.

Veri tín og mín heiður, nú og í allari framtíð, Kristus og krossur Hansara! Amen.«

Kyndilsmessudagur 2. febr. er frá gamlari tíð dagurin, id varð hildin til minnis um ljósið, id skuldi koma í heimin. Men sjálvan kyndilsmessudagur 1961 var kyndilin hjá Victor Danielsen



Stórur partur av tí, id Victor Danielsen legði úr hondum, varð skrivað á hesi skrivimaskinu